

HÖGSTA DOMSTOLENS

BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 26 februari 2010

Ö 4338-08

KLAGANDE

HE

Ombud: SL

MOTPART

Järfälla kommun

177 80 Järfälla

Ombud: Advokat A-CJ

SAKEN

Avvisande av överklagande

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts beslut 2008-09-22 i mål T 5492-08

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen undanröjer hovrättens beslut och återförvisar målet till hovrätten för fortsatt handläggning.

Högsta domstolen avvisar HEs i Högsta domstolen framställda yrkanden i själva saken.

Det ankommer på hovrätten att i samband med målet efter dess återupptagande pröva frågan om rättegångskostnaden i Högsta domstolen.

YRKANDEN M.M. I HÖGSTA DOMSTOLEN

Sedan Attunda tingsrätt på yrkande av Järfälla kommun i dom förpliktat HE att omgående avflytta från en lägenhet på X-vägen i Järfälla, har HE överklagat tingsrättens dom i Svea hovrätt och yrkat att hovrätten på grund av rättegångsfel ska återförvisa målet till tingsrätten för fortsatt handläggning. I det överklagade beslutet har hovrätten avvisat överklagandet på den grunden att HE inte har framställt något yrkande om ändring av tingsrättens dom till sin egen förmån.

HE har överklagat hovrättens avvisningsbeslut.

Han har vidare yrkat förpliktande för kommunen att anvisa honom en ersättningslägenhet under renoveringstid och att efter renoveringen låta honom återvända till den renoverade lägenheten eller att omedelbart anvisa honom ett annat fast boende som är lämpligt med hänsyn till hans funktionshinder.

HE har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

SKÄL

1. I 50 kap. 4 § 2 rättegångsbalken föreskrivs att ett överklagande ska innehålla uppgift om bl.a. den ändring i domen som yrkas. I den juridiska litteraturen har diskuterats om ett yrkande som endast avser återförvisning uppfyller detta krav (se Fitger, Rättegångsbalken, med supplement t.o.m. november 2009, s. 50:36 f., Welamson, Rättegång VI, 3 uppl. 1994, s. 34 f. samt Ekelöf & Edelstam, Rättsmedlen, 12 uppl. 2008, s. 128).
2. När en part överklagar ett avgörande som har gått honom emot och begränsar sitt yrkande i den högre rätten till att avse undanröjande och återförvisning måste syftet antas vara att parten vill få till stånd en ändring i avgörandet till sin förmån. Normalt bör ett sådant överklagande anses uppfylla det nämnda kravet i 50 kap. 4 § rättegångsbalken. I rättsfallen NJA 1969 s. 453 och NJA 1983 s. 581 prövades också överklaganden med denna innebörd.
3. I sitt överklagande till hovrätten har HE inte uttryckligen yrkat någon ändring i tingsrättens dom. En återförvisning från hovrätten förutsätter emellertid att domen undanröjs. Det fanns ingen anledning till annat antagande än att HEs inställning till kommunens talan var densamma som vid tingsrätten, nämligen att han bestred avhysning. Hans syfte med återförvisningsyrkandet – som grundas på ett påstående om att det har förekommit rättegångsfel vid tingsrätten – var uppenbarligen att få till stånd en ny prövning vid tingsrätten utifrån de ståndpunkter som parterna intagit där.

4. Under nu angivna förhållanden saknas skäl att inte tillåta HEs överklagande. Det har således inte funnits förutsättningar för att avvisa överklagandet på den grund hovrätten har angett.

5. Med hänsyn till det anförda ska HEs talan bifallas så till vida att hovrättens avvisningsbeslut undanröjs och målet återförvisas till hovrätten för fortsatt handläggning. HEs yrkanden i övrigt kan inte prövas av Högsta domstolen i detta sammanhang och ska därför avvisas.

6. Kommunen har inte fört talan i hovrätten. Hovrättens avgörande kan därför ändras utan att kommunen behöver höras angående överklagandet (jfr 56 kap. 7 § rättegångsbalken).

I avgörandet har deltagit: justitieråden Johan Munck, Severin Blomstrand (referent), Torgny Håstad, Marianne Lundius och Stefan Lindskog
Föredragande revisionssekreterare: Pontus Woxner